

Colombia vierde in 1984 de eerste etappestavinst in de Tour. Het was even wachten op betere tijden, maar 35 jaar later moeten we niet vreemd opkijken als ook de derde grote ronde van 2019 wordt gewonnen door een adelaar uit de Andes.

2 juni 1984, de Dauphiné Libéré. Francisco 'zeg maar Pacheco' Rodríguez heeft die dag de rit naar Saint-Julien-en-Genève gewonnen met een De Gendiaanse inspanning - van begin tot einde voorop. Met nog twee dagen te gaan leidt de Colombiaanse amateur met meer dan drie minuten voorsprong op de in die tijd onbetwiste capo van het wielerspeloton, Bernard Hinault. Die avond krijgt Pacheco bezoek van twee mannen.

een overwinning in de belangrijkste voorbereidingswedstrijd van de allerbelangrijkste wielervedstrijd van de planeet hadden ze eindelijk goed nieuws kunnen brengen.

1984 is het begin van de meest gruwelijke periode in de geschiedenis van Colombia met moorden, kidnappings en executies alom. De drugsbrigades, de rebellengroeperingen, een disfunctionele regering, het kwam allemaal bij

De voorlaatste dag van de Dauphiné stond een rit gepland naar Col de Rousset. Hinault trok al snel in de aanval, reed de eerste vier cols solo, maar kreeg op de laatste een klop van de hamer. Phil Anderson zou de rit winnen. Martín Ramírez,

In het districtuele Colombia kwam rebelengroepering M19 als eerste met een perscommuniqué. "Deze explosieven zijn geleverd door kinderen van het gewone Colombiaanse volk." Waarop de president ook maar met een mededeling kwam en een decreet uitvaardigde: wietrennen zou voortaan een sport zijn met "een speciale betekenis" als promotor van Colombia. Ook dit jaar kwamen Colombiaanse promojongens en meisjes in de perszaal van de Tourstart in Brussel in opdracht van hun ambassade documentatie uitdelen, met de uitdrukkelijke vraag posifiet te berichten over hun land.

1984 zou het voorlopig mooiste Colombiaanse wielerveder oit worden, toen op 16 juli Luis 'L'cho' Herrera de latere Tour-winnar Laurent Fignon het nakijken gaf op l'Alpe d'Huez en als eerste Colombiaan een Tour-etappe won. Na die Dauphiné waren Rodríguez en Ramírez in sneltmpo prof geworden in Europa, maar Lucho Herrera bleef eeuwig trouw aan de staatsbedrijven Café de Colombia en Postobon.

Colombia is het enige ontwikkelingsland dat een rol heeft gespeeld in het internationaal klimaat. De vergelijking met Kenia en de passie aldaar voor hardlopen houdt steek, maar houdt ook ergens op. Atletiek is in Kenia gebruikt door de Engelse koloniale macht om de bevolking in de scholen discipline bij te brengen. In Colombia waren de Spanjaarden al lang weg toen fietsen in het begin van de 20ste eeuw een populair ver-

Colombia, cocaïne, café, cismo de la vier c's. Wielrennen in Colombia is de passie van Vlaanderen opgeteld met de genen van de Keniaanse lopers. Wat Kenia en Colombia gemeen hebben, is het landschap (heuvels, bergen, hoogvlaktes) en vooral ijle lucht, met een lagere luchtdruk tot gevolg die ervoor zorgt dat de zuurstof minder makkelijk in de longblaasjes terecht komt. Combineer dat met een seaso-

WINNAAR DAUPHINÉ IN 1984

De meeste Colombiaanse wielrenners zijn afkomstig van de departementen Antioquia en vooral Boyacá. Dat laatste departement en vooral zijn inwoners zien zichzelf als koppig, hardwerkend en onverzettelijk, de flandriens van de Andes. In Boyacá begon in 1819 de succesvolle onvoedingsstrijd tegen Spanje. Misschien dat ze hun onverzettelijkheid aan de geschiedenis te

De Colombiaanse waterval die het peloton zal overspoelen, zal die uit de jaren 80 overtreffen in de huidige profpeloton rijden achttien Colombianen. Elf van hen zijn present in Torreeja voor de Vuelta vandaag van start gaat. Hoofdrolspelers en enkele kanshebbers onder de Colombianen in deze Vuelta zijn Nairo Quintana (Movistar) en enige ex-winnaar aan de start, Esteban Chaves (Mitchelton-Scott), Rigoberto Urán, Daniel Martínez en Sergio Higuita (Education First) en Miguel Ángel López (Astana en vorig jaar derde).